

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący- SSR Bogusław Gawlik

Protokolant st.sekr.sądowy Elżbieta Kwiatkowska

przy udziale -- Prokuratora --

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko Ł. K.

oskarżonemu o przestępstwo z art.107 §1 kks

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podst. art. 17 §1 pkt 9 kpk w zw. z art. 113 §1 kks , 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 §1 kks

postanawia

postępowanie karne przeciwko Ł. K. s. K. ur. (...) oskarżonemu o to, że:

I. w dniu do dnia 14. 10. 2015 r. w lokalu „ (...) w B. przy ulicy (...) urządził gry hazardowe na czterech automatach do gier tj. (...) bn, (...) bn, H. (...) bn i (...) G. bn, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 tj. bez wymaganej koncesji, poza kasynem oraz bez rejestracji przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 §1 kks,

II. w okresie od czasu nieustalonego do dnia do dnia 26. 10. 2015 r. w lokalu (...) w G. ul. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji, urządził gry hazardowe na dwóch automatach do gier B. (...)bez nr ew., V. bez nr ew., które nie zostały zarejestrowane przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego tj. o przestępstwo z art. 107 §1 kks

- **umorzyć** z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela a kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa

UZASADNIENIE

W ocenie sądu w obu połączonych sprawach zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela .

Oba akty oskarżenia zostały wniesione po 01.07. 2015 r., kiedy to uległy zmianie przepisy regulujące kwestie czasu prowadzenia postępowania i wnoszenia aktów oskarżenia tj. w szczególności art. 153 i 155 kks, w oparciu o ustawę z 27. 09. 2013 r. o zmianie ustawy kpk oraz niektórych innych ustaw.

Po tej dacie akt oskarżenia w sprawach prowadzonych powyżej 6 miesięcy, bez wydania przez prokuratora postanowienia o przedłużeniu dochodzenia, w sytuacji gdy postanowienie takie powinno być wydane - powinien być wniesiony lub zatwierdzony przez prokuratora, stosownie do art. 155 §2 kks. Nie tylko bowiem wydanie przez prokuratora postanowienia o przedłużeniu dochodzenia powoduje, że postępowanie objęte jest nadzorem prokuratora ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami (jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z 27. 01.

2016 r. w sprawie IKZP 13/15) ale również nie wydanie przez prokuratora takiego postanowienia, w sytuacji gdy postępowanie trwa powyżej 6 miesięcy a brak było podstaw do jego kontynuowania bez takiej decyzji - skutkuje także brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela.

W tym ostatnim zakresie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z 20. 09. 2017 r. w sprawie VKK 196/17, które to stanowisko (podobnie jak wcześniej wymieniona uchwała) sąd podziela w całości. W sprawie tej Sąd Najwyższy rozstrzygał podobne zagadnienie prawne, przy czym postępowanie przygotowawcze w tamtejszej sprawie było wszczęte przed 01. 07. 2015 r. a akt oskarżenia wpłynął po tej dacie. Jednakże również Sąd Najwyższy w tamtejszej sprawie wyjaśnił szerszy problem tj. jakie konsekwencje ma prowadzenie postępowania bez wydania postanowienia o przedłużeniu dochodzenia przez prokuratora na okres powyżej 6 miesięcy, w sytuacji gdy postanowienie takie powinno być wydane i kiedy to akt oskarżenia powinien być wniesiony lub zatwierdzony przez prokuratora a to z uwagi na treść art. 153 §1 i 155 §1 i 2 kks w brzmieniu obowiązującym po 01. 07. 2015 r. Stwierdził Sąd Najwyższy, że czynności procesowe podjęte bez wydania postanowienia o przedłużeniu dochodzenia przez prokuratora na okres powyżej 6 miesięcy są procesowo nielegalne a tym samym nie mogą tworzyć uprawnienia do przyznania organowi naruszającemu prawo kompetencji, których nie byłby dysponentem, jeśliby czynności były prowadzone zgodnie z przepisami .

Czas dochodzenia należy liczyć od pierwszych faktycznych czynności w sprawie stosownie do art. 308 §6 kpk w zw. z art. 113 §1 kks.

W sprawie o początkowej sygnaturze (...) (połączonej z obecną sprawą) pierwsze czynności o charakterze kontrolnym i zajęcia przedmiotów zostały dokonane 26. 10. 2015 r. (k. 6) a czynności w sprawie podejmowano jeszcze po upływie 6 miesięcy bez wydania postanowienia o przedłużeniu dochodzenia (k. 57 dotycząca czynności z 27. 04. 2016 r.). Akt oskarżenia wpłynął do tutejszego sądu 12. 05. 2016 r. W sprawie IIK 190/16 (przed połączeniem) pierwsze czynności przeprowadzono 14. 10. 2015 r. (k. 1) a akt oskarżenia wpłynął do sądu 26. 04. 2016 r. W obu sprawach akty oskarżenia wniósł Urząd Celny w N. a nie wniósł ich lub nie zatwierdził prokurator.

W związku z tym należało umorzyć postępowanie a kosztami obciążyć Skarb Państwa.